

Utolsó esély az új pillér Ki melyik oldalon ül?

A biztosítási reform egyik fő szorgalmazójának, Bokros Lajos volt pénzügyminiszternek az egészségpénztára is részt vett a koalíciós tárgyalások utolsó előtti fordulóján, ahol a biztosító-társaságokkal is egyeztettek. A Patikapénztár-csoporthoz tartozó Új Pillér kötelező pénztárrá szeretne alakulni, és részt venne az Országos Egészségbiztosítási Pénztár privatizációjában.

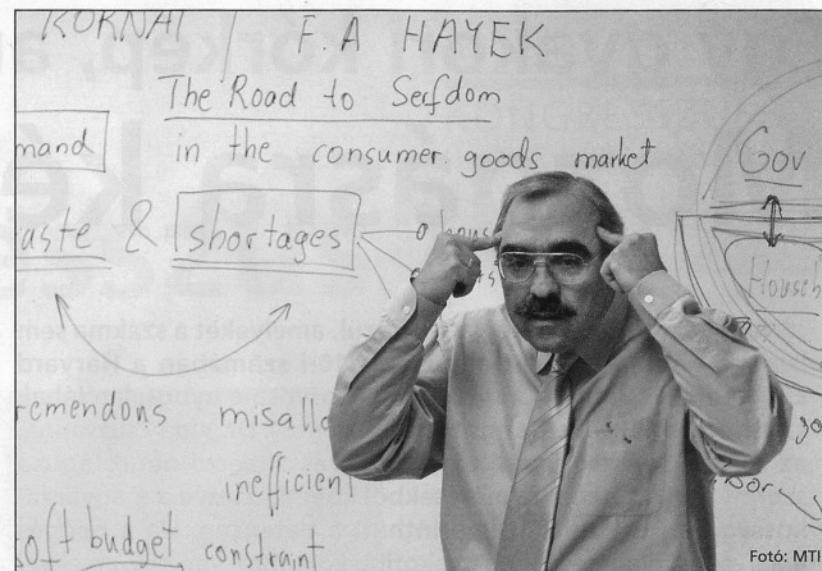
Az Új Pillér pénztár és a második Gyurcsány-kormány ugyanakkor kezdte meg működését – 2006 júniusában. Addigra vélhetően már eldőlt, hogy a kormánykoalíció nem az MSZP egybiztosítós választási programját, hanem a kisebbik kormánypart versengő üzleti biztosítós modelljét valósítja meg. Az eredeti dokumentumokban ugyan az állt, hogy 2008 végéig megvizsgálják a több-biztosítós modell bevezetésének lehetőségét, ám az azóta történtek alapján csaknem biztosra vehető, hogy enél többről szólt a megegyezés.

Bokros Lajos májusban, a választási győzelem után publikálta az SZDSZ prominens személyiségeivel együtt *Utolsó esély* című dolgozatát. Az *Élet és Irodalom*-ban megjelent, a közvéleményt

szinte sokkoló cikkben a volt pénzügyminiszter számos megszorító intézkedés szükségességéről írt, s a versengő kötelező egészség-biztosítási pénztárak bevezetésének igényéről szólt. Szerzőtársával, a liberális pártból a napokban kilépett Bauer Tamással, Csillag István volt gazdasági miniszterrel és Mihályi Péterrel, az azóta megszünt Államreform Bizottság egészségügyi szakértőjével több ponton „eltalálta”, mit fog tenni a Gyurcsány-kormány a megalakulása utáni első fél évben. Az adókedvezmények visszametszésétől az áfaemelésen át a gázárak lakossági támogatásának átalakításán keresztül a járulékok emeléséig beteljesedett a jóslat – bár kétségtelen, a végső változat enyhébbre sikerült az eredeti terveknel.

Miközben Bokros Lajos a több-biztosítós modell bevezetésének szükségességéről cikkezett, folytak az Új Pillér pénztár előkészítő műveletei, azzal a nyilvánvaló szándékkal, hogy az Országos Egészségbiztosítási Pénztár későbbi privatizációjához tőkét gyűjtsenek. Az Új Pillér bemutatkozó sajtótájékoztatóján elhangzott: a pénztár megalapításával arra szeretnék az emberek figyelmét felhívni, hogy „a koalíció által meghirdetett egészségügyi reform sikerében döntő fontosságú lesz, mennyi forrás áll a rendszert átalakítók rendelkezésére”.

A társaság a magyar önkéntes egészségpénztári piac második legerősebb tagjához, a Patikapénztár-csoporthoz tartozik. Önmagukat „hatcsillagos” pénztárként határozzák meg, ami annyit tesz, hogy havonta tízezer forintnál szabják meg a befizetések alsó határát. Arra ösztönzik tagjaikat, hogy ne a szokásos gyakorlatot kövessék, vagyis ne költsék el rövid távon befizetéseiket. (Az önkéntes pénztárak a kevésbé egészségtudatos tagok számára egyszerű

Jól számoltak!

adómegetakarítási célt szolgálnak, mivel így lényegében adómentessé tudják tenni egészségügyi kiadásait.) Bokros pénztára a kétéves lekötést szorgalmazza, ám az egészségbiztosítás privatizációjához így is tőkétársra lesz szükségük, mivel tavaly év végéig mindössze 13 millió forintos tagdíjbevételek jutottak.

A szeptember közepén a biztosítók részvételével megtartott koalíciós fordulón az a furcsa helyzet állt elő, hogy az SZDSZ oldalán Bokros egykori szerzőtársai, Mihályi Péter és Csillag István az SZDSZ delegáltjaként vettek részt a megbeszéléseken, a másik oldalon, a biztosítók között pedig

Bokros Lajos jelenlegi üzlettársa, Lukács Marianna, a pénztár vezetője tagja ült.

A tárgyalásokról csak annyi szivárgott ki, hogy a biztosítói oldal továbbra is az alapkérdések megoldatlanságát hangoztatta. A kockázatarányos díjak kialakításának részleteit szerették volna megtudni, és sürgették a kórházi ellátások valódi értéken finanszírozását. A koalíciós pártokat a jelek szerint ennél jobban izgatta a biztosítók területének nagysága, illetve az a kérdés, lehet-e a biztosítási tevékenység megkezdése előtt ügyfeleket toborozni a másik társaság területéről.

Ha példaként a szintén az SZDSZ által szorgalmazott, 1998-as nyugdíjreformot nézzük, akkor könnyen megérthetjük, miért olyan lé-

la bejövők számára az a tény, hogy viszonylag kis tőkével is területet foglalhassanak és klienseket tudjanak szerezni, mivel ehhez az első időszakban a kezdő tőke mellett leginkább csak egy jól hangzó név és ügyes marketingterv kell. A piaci törvények alapján néhány éven belül megindul a koncentráció, a nagy pénztárak felvásárolják a kisebbeket, vagy szebben szólva: a kicsik beolvadnak a nagyokba.

A Patikapénztár-csoport ebből a szempontból nem lebecsülendő tényező, eddigi történetük során a 12 milliárd forintos bevételre 8,5 milliárd forint szolgáltatási kiadás jutott; idén már szeptemberig 2,3 milliárd forint volt az árbevételük.

A Patikapénztárat még az évtized elején alapították. Az ötlet lényege az volt, hogy patikai vásárlói kártyát adnak ki, amelyről az önkéntes pénztárakat megillető adókedvezmények miatt megéri majd vásárolni. Az alapítók között ott volt *Matejka Zsuzsanna*, az Egészségügyi Minisztérium jelenlegi kabinetfőnöke, és több ismert magánygyógyszerész, például *Mikola Bálint* is. Az alapítók jó patikusi kapcsolatrendszerüket használták a cég alapításakor, elérve ezzel, hogy minél több patikába telepítsenek a fizetésre szolgáló kártyaleolvasó terminálokat. Majd rövidesen eladták üzletrészüket. Ma már nincs köztük a Patika-csoporthoz, amely az OTP mellett a másik olyan befektető, amely biztosra mondja részvételét az egészségbiztosítási piac megnyitásában.